ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 27 'Ιουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 253

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ συστάσεως Γενικῆς Διοικήσεως 'Ηπείρου ('Αναδημοσίευσις) 1

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Οἰκονομικῆς 'Υπηρεσίας. ('Αναδημοσίευσις) 2

Περὶ τροποποιήσεως Συμβάσεως μετ' Ἐθνικῆς Τραπέζης.. 3

Διατάγματα

Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς κιβωτίων- (carrosseries) καὶ βάσεων (châssis) αὐτοκινήτων ('Αναδημοσίευσις) . 4

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος εἰς τὴν κοινότητα Σάλεσι πρὸς ἐκδίκασιν πολ. καὶ ποιν. ὑποθέσεων κτλ..... 5

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν ταχθεισῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 11)25 Φεβρουαρίου 1926 Διατάγματος καὶ εἰς τὸ 'Υποθηκοφυλακεῖον Θηβῶν..... 6

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν τῇ Κοινότητι Βόθρων πρὸς μεταφορὰν τοῦ κοινοτικοῦ νεκροταφείου..... 7

Περὶ προαγωγῆς τοῦ γραφείου Καλλιθέας ('Αττικῆς) εἰς ταχ. τηλ. α' τάξεως..... 8

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Μεγάρων..... 9

Περὶ αὐξήσεως τοῦ λιμεν. φόρου τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰς Καρλοβάσιον..... 10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

* Περὶ συστάσεως *Γενικῆς Διοικήσεως 'Ηπείρου.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Καθίσταται Γενικὴ Διοίκησις 'Ηπείρου, περιλαμβάνουσα τοὺς νομοὺς 'Ιωαννίνων, Πρεβέζης καὶ "Αρτης.

"Εδρα τῆς Γενικῆς ταύτης Διοικήσεως εἶνε τὰ 'Ιωάννινα.

"Αρθρον 2.

Εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν 'Ηπείρου διορίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, Γενικὸς Διοικητὴς μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν 'Υφυπουργοῦ.

'Ανώτερος δικαστικὸς ὑπάλληλος, διοριζόμενος εἰς τὴν θέσιν ταύτην, διατηρεῖ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς δικαστικῆς θέσεως δικαιώματα αὐτοῦ, θεωρούμενος ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ.

"Αρθρον 3.

'Ο Γενικὸς Διοικητὴς 'Ηπείρου ἀσκεῖ τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων περὶ Γενικῶν Διοικήσεων καὶ Γεν. Διοικητῶν ὁριζομένην ἁρμοδιότητα.

"Αρθρον 4.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Γεν. Διοικήσεως 'Ηπείρου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, δύο εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων α' ἢ β' τάξεως, ἑνὸς ἀρχειοφύλακος, δύο γραφέων α' ἢ β' τάξεως, δύο δακτυλογράφων καὶ τριῶν κλητήρων.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 'Ιουλίου 1926.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(2)

**Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Οἰκονομικῆς 'Υπηρεσίας.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

1. Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 'Απριλίου 1926 «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος διαβαθμιζόμενον εἰς κλάσεις καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις	1	δραχ.	100
»	2	»	200
»	3	»	300
»	4	»	600
»	5	»	900
»	6	»	1.800
»	7	»	2.700
»	8	»	3.600

* 'Αναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 220 (Τεῦχος Α') τῆς 5 'Ιουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

* 'Αναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 238 (Τεῦχος Α') τῆς 17 'Ιουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Κλάσις	9	δραχ.	4.500
»	10	»	5.400
»	11	»	6.300
»	12	»	7.200
»	13	»	8.100
»	14	»	9.000
»	15	»	10.000
»	16	»	11.500
»	17	»	13.000
»	18	»	14.500
»	19	»	16.000
»	20	»	17.500
»	21	»	19.000
»	22	»	20.500

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἄνω κλάσεων ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων ὡς ἀκολούθως:

α') Εἰς κωμοπόλεις ἢ χωρία πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ 22 ὡς ἄνω κλάσεις.

β') Εἰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 3001—10000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 2—22 κλάσεις.

γ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.001—25.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 3—22 κλάσεις, καὶ

δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 4—22 κλάσεις.

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἡ τελευταία φράσις «διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν 60 κόρους πρὸς δραχμὰς 5 κατὰ κόρον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν 60 κόρους πρὸς δραχμὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν (3.50) κατὰ κόρον».

Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 19 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἐκπιπτομένων μόνον τῶν ἀποδεδειγμένως καθληθέντων τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τῶν πλοίων δανείων».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἢ γραφείων, ἢ πρακτορείων. Προκειμένου δὲ περὶ γραφείου ἢ πρακτορείου εἰς ἃ δὲν συντελεῖται πλήρης ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν, μόνον διὰ τὰ εἰς πόλεις πληθυσμοῦ 25001 κατοίκων καὶ ἄνω.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος προστίθεται κατὰ παράθεσιν ἡ φράσις «ἐξαιρέσει τῶν προσερχομένων εἰς συναγωνισμοὺς ἐνοικιάσεως δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λιμενικῶν προσόδων, αἵτινες διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τοὺς συναγωνισμοὺς τούτους δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν λῆψιν εἰδικῆς ἀδείας».

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 16β τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἐξαιρούμεναι τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῆς Δ' καὶ Ζ' κατηγορίας πρόσοδοι ἐκ δραχ. 80.000 αὐξάνονται εἰς δραχ. 150.000.

5. Αἱ διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 19 καθορισθεῖσαι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου κλάσεις τεκμαρτοῦ ποσοῦ καθαρᾶς προσόδου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις	πρώτη	δραχμαὶ	7.000
»	δευτέρα	»	12.500
»	τρίτη	»	17.500
»	τετάρτη	»	22.500
»	πέμπτη	»	27.500
»	ἕκτη	»	32.500
»	ἑβδόμη	»	37.500
»	ὀγδόη	»	42.500
»	ἐννάτη	»	47.500
»	δεκάτη	»	52.500
»	ἑνδεκάτη	»	57.500
»	δωδεκάτη	»	62.500
Κλάσις	δεκάτη τρίτη	»	67.500
»	» τετάρτη	»	72.500
»	» πέμπτη	»	77.500
»	» ἕκτη	»	87.500
»	» ἑβδόμη	»	97.500
»	» ὀγδόη	»	107.500
»	» ἐννάτη	»	117.500
»	εἰκοστὴ	»	127.500
»	» πρώτη	»	137.500
»	» δευτέρα	»	147.500

Ἡ δὲ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 19 φράσις «ἄνω τῶν 80.000 δραχμῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἄνω τῶν 150.000 δραχμῶν».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 19 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἐκπιπτομένου πρὸς ἐξεύρεσιν ταύτης καὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων» εἶνε ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ ὁριζομένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἀφορᾷ τὴν λῆψιν τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καθοριζομένης ἀδείας ἐπιτηδεύματος, ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος, ὅτι ἐνώπιον τῶν ἐκδικαστικῶν τῶν ἐνστάσεων φόρου καθαρᾶς προσόδου ὑπερτιμήματος καὶ ἐν γένει φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ διοικητικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται αὐτοπρόσωπος καὶ ἄνευ δικηγόρου παράστασις τοῦ ἐνισταμένου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3338 προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1640 ὡς παράγραφος 3η διάταξις καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν».

Ἄρθρον 4.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1640 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ὡς πράγματι καταβληθὲν ὑπὸ τῶν μετόχων ποσὸν θεωρεῖται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ παραλείψει τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἀνήκοντος φοροσήμου τῆς γ' κλάσεως, ὅ τε φορολογούμενος πιστωτὴς καὶ ὁ χρεώστης ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου ἑκάστου. Ἐν ἀρνήσει τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φοροσήμου, ἐπικολλᾷ τοῦτο ὁ χρεώστης δικαιούμενος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῶν τόκων τὸν ἀνήκοντα φόρον. Ὁσάκις ἡ ἐξόφλησις τῶν τόκων γίγνεται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὁ συμβολαιογράφος, παρ' ᾧ συντάσσεται ἡ πρᾶξις ἐξοφλήσεως τῶν τόκων ὀφείλει, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὅ τε πιστωτὴς καὶ χρεώστης ἠρνήθησαν τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φοροσήμου, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστέλλων δ' ἅμα αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 1640, ὡς οὗτος μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προθεσμία πρὸς παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἥτις ἰσχύει καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως, παρατείνε-

ται ἐπὶ διετίαν εἰσέτι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 3169 χορηγηθείσης παρατάσεως.

"Αρθρον 7.

Εἰς τοὺς φορολογουμένους καθαρῶν προσόδων, ὧν κατέστη ὁριστικὸς ὁ φόρος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγραφῶν τῶν φορολογικῶν Ὁμίλων, ἄνευ ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐνστάσεως, παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐγέρσεως ἐνστάσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 1640 ἁρμοδίας ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

"Αρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς», προστίθεται καὶ 3 παράγραφος ἡ ἑξῆς :

«3. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐξόφλησιν ἑκάστης δόσεως διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ταμίου, μὴ συνταξομένων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. διατάγματος περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, προστίθεται 3 παράγραφος ὡς ἑξῆς :

«3. Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις αἱ Κοινότητες ὑποχρεοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐφοριακῆς Ἀρχῆς νὰ χορηγήσωσι ἀποθήκας πρὸς προσωρινὴν ἀποταμίευσιν τῶν ἐκ τοῦ φόρου εἰσπραττομένων προϊόντων».

"Αρθρον 10.

Ἀνώνυμοι ἡμεδαπαὶ οἰκοδομικαὶ Ἑταιρεῖαι κύριον σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκιῶν ἢ μετατροπὴν τοιούτων διὰ κατοικίας ἢ παντὸς εἴδους καταστήματα, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος διὰ τὰς ἐκποιήσεις τοιούτων ἀκινήτων, ὑποκείμεναι μόναν εἰς τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους φόρον καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

"Αρθρον 11.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» προστίθεται κατὰ παράθεσιν μετὰ τὴν φράσιν «γραμματέα τούτων» ἡ φράσις «καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον», μετὰ δὲ τὴν φράσιν «ἕκαστον μέλος» ἡ φράσις «καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

"Αρθρον 12.

1. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων» καθ' ἃ αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 11 τοῦ ἄρθρου 21 τῆς Νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925 ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων παρὰ φορολογουμένων δηλωσάντων τὴν φορολογητέαν αὐτῶν περιουσίαν καὶ ὑποβληθείσαν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, λόγῳ θανάτου τοῦ δηλώσαντος φορολογουμένου, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῶν Συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου μέχρι δραχμῶν 6 δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, εἰς δὲ τὸν γραμματέα τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων μέχρι δραχμῶν 3 δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης, κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καθορισθῶσιν ἀνεκκλήτως, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια αἱ πληρωτέαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοδομῶν ἐκμισθωθεισῶν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν Ἀθηνῶν τῶν ὑποίων ἡ μίσθωσις ἐλύθη λόγῳ τῆς γενομένης συμπτύξεως καὶ καταργήσεως αὐτῶν δαπάναι διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας, ὑποδείξει τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, διαρρυθμίσεις τῶν ἐν λόγῳ οἰκοδομῶν.

Ἡ ὡς ἄνω γνωμοδότησις εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον ὅμως νὰ ὁρίσῃ ταύτας κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ εἰς ποσὸν κατώτερον μέχρις 20ο)ο τοῦ ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ἀναφερομένου.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν ἐνεργηθήσεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκ τῆς δι' ἐνοίκια τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν ἀναγεγραμμένης πιστώσεως.

"Αρθρον 14.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1573 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Εἰς τοὺς Διευθυντὰς Ταμείων α' τάξεως, μετὰ τετραετῆ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, δύναται ν' ἀπονέμηται ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, μετὰ διετῆ δὲ τοιαύτην ἂν κέκτηνται δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς».

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει ἐπιθεωρητῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ὑπηρεσίαις ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τούτων θέσεων δι' ὑπαλλήλων τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ προσλαμβανομένων ὡς ὑπεραρίθμων.

4. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων» ὡς πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας ἐν γένει.

"Αρθρον 15.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς. «Ἐν περιπτώσει ἀποσπάσεως μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πλέον τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπόσπασις αὕτη, ἡ ὁλομέλεια τοῦ σώματος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των καὶ 4 τοὐλάχιστον Συμβούλων».

"Αρθρον 16.

Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Αὐγούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἐπειγουσῶν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἀγοραζόμενα ἀκίνητα, τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1640 προστίθεται ἐδάφιον ἡ' ἔχον οὕτω.

«Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν «Ἁγιον Τάφον» τὴν ἱερὰν μονὴν «Σινᾶ» «Ἅγιος Ματθαῖος» καὶ «τὴν ἱερὰν μονὴν Πάτμου».

2. Εἰς τὸ β' ἐδάφιον τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12

τοῦ αὐτοῦ 1640 νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις Δήμους ἢ Κοινότητας προστίθενται αἱ λέξεις «Εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον», «τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σινά», «Ἅγιος Ματθαῖος» καὶ τὴν «Ἱερὰν Μονὴν Πάτμου».

3. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ἰσχύει διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926-1927 προσόδους.

Ἄρθρον 18.

Κατ' ἀληθῆ ἑρμηνείαν τῆς διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2965 κλπ.» προστεθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2965 β' παραγράφου, τὰ διὰ ταύτης ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, αἵτινες κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν καταστατικῶν αὐτῶν εἶχον καθωρισμένον τὸ κεφάλαιόν των εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, διὰ μόνην ὅμως τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἑταιρείας ἔλαβε χώραν μερικὴ ἀπόδοσις τοῦ κεφαλαίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῶν καταβεβλημένον κεφάλαιον ὑπολογίζεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἢ εἰς τὸ ἰσάξιον τούτου εἰς δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μερικῆς ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκα ος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντα δης, Α. Ταβουλ ρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως συμβάσεως μετ' Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὴν ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑπογραφεῖσαν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σύμβασιν ἐξ ἑνὸς ἄρθρου, ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον μόνον.

Παράγραφος Α'.

Διαγράφονται ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δέκα τέσσαρες πρῶται λέξεις καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθενται:

«Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων ἐξ ἀνταλλαγῆς προσφύγων μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ καθαρὸν ἐνεργητικὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι καταληφθείσης περιουσίας τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ἐκχωροῦνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πάντα ἐν γένει τὰ δικαιώματα».

Μετὰ τὴν λέξιν «Βακουφίων» τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται «περιλαμβανομένων τῶν νεκροταφείων».

Μετὰ τὴν λέξιν «ἀκτημόνων» τοῦ ἰδίου ἐδαφίου καὶ ἄρθρου προστίθεται «μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1926 Συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ κατοχυρώσεως τῆς περιουσίας ταύτης. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης τὰ συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων παραδοθέντα ἀκίνητα».

Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐδαφίου τούτου προστίθενται τ' ἀκόλουθα: «ἀπαλλοτριώσεις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων τῆς περιουσίας ταύτης γενόμεναι μετὰ τὴν σύμβασιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων ἢ ἄλλων νόμων καὶ Νομοθ. Διαταγμάτων ἀποζημιοῦνται κατόπιν ἐκτιμήσεως».

Ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς καταβολῆς τῆς σημερινῆς ἀξίας πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος.

«Ἐκχωροῦνται ἐπίσης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ αἱ ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι καὶ ἡ εἰς χρῆμα καταβαλλομένη ἀξία τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας Μουσουλμάνους».

Ἐν τέλει τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 προστίθενται «πρὸς ἀκτήμονας πρόσφυγας ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν κτημάτων καὶ οἱ ἰθαγενεῖς ἀκτήμονες οἱ ἔχοντες νόμιμα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν».

Τὸ γ' ἐδάφιον ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων: «Τὸ Κράτος δικαιοῦται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀναλάβῃ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τινὰ ἐκ τῶν κτημάτων τούτων, εἴτε ἀστικῶν, εἴτε ἀγροτικῶν, ἐπὶ ἀμέσῳ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβολῇ δικαίας ἀποζημιώσεως ἐκτιμωμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τρόπου καθορισμοῦ κλπ.».

Εἰς τὸ ἐδάφιον ϛ' τοῦ ἄρθρου 1 ἐν τέλει προστίθενται: «ἀπόδοσις ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν οὕτω παραδοθέντων αὐτῇ κτημάτων πρὸς τρίτους διεκδικοῦντας ταῦτα ἢ ἀναγνώρισις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων δὲν χωρεῖ ἄνευ προηγουμένης δικαστικῆς ἐρεύνης γινομένης διὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας εἰς ἣν καλεῖται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παρέμβῃ ἐκτὸς μόνον: α') Ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων ἐφ' ὧν κατὰ βεβαίωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἶχεν αὕτη λάβῃ ἤδη τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἢ ἐνεργήσῃ ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ β') ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων παραδοθέντων μὲν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀλλ' ἀνηκόντων εἰς μὴ ἀνταλλαξίμους Ὀθωμανούς, ἡ ἰδιότης τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους λειτουργούσης πρὸς τοῦτο ἁρμοδίας ἀρχῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ ἀναγνώρισις γίνεται μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1926 Συντακτικῆς ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς διαβιβαζομένης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς ἐκτέλεσιν.

Παράγραφος Β'.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. δ' προστίθενται ἐν τέλει τῆς παραγράφου: «ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ματαιωθῇ ἡ ἐγκεκριμένη δημοπρασία πρὸς πώλησιν ἢ ἡ τοπικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρήσῃ ἀσύμφορον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης δημοπρασίας, αὕτη δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἄνευ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κ. Ἐπιτροπείας ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν.

Μετὰ τοῦτο διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἀπαιτεῖται νέα ἔγκρισις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας».

Παράγραφος Γ'.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 μετὰ τὰς λέξεις «εἰσπράττουσα τὰ ἐν καθυστερήσει τυχὸν διατελοῦντα μισθώματα» προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις:

«Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται διὰ τὰ ἐν καθυστερήσει μισθώματα τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ προσφύγων ἢ ἀπόρων ἰθαγενῶν νὰ προβαίνῃ εἰς συμβιβαστικὴν μετ' αὐτῶν τακτοποίησιν ἢ εἰς συμψηφισμὸν ὁλικὸν ἢ μερικὸν ἔναντι τοῦ λα-

δεῖν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, συμφώνως πρὸς κανονισμὸν τὸν ὁποῖον θέλει ἀποφασίσει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία καὶ θέλει ἐγκρίνει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Ὁ κανονισμὸς οὗτος ὑπόκειται εἰς τροποποίησιν κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις».

Παράγραφος Α'.

Μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ ἄρθρου 8 προστίθεται ἡ ἑπομένη διάταξις: «Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐνεργηθῶσι τοιαῦται δημοπρασίαι μετ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον ἑνὸς μόνον μέλους αὐτῆς, συμπαρισταμένου καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοπρασίας κτήματος κειμένου ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Ὑποκαταστήματος. Ἐπίσης τοιαύτη ἐξαίρεσις δύναται νὰ χωρήσῃ μετ' ἀπόφασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, προτάσει τῆς Τοπικῆς τοιαύτης, προκειμένου περὶ Ὑποκαταστημάτων, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται πολλὰ ἀκίνητα. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ πρότασις πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπείαν περὶ ἐγκρίσεως τῶν οὕτω ἐνεργουμένων δημοπρασιῶν ἀνήκει πάντοτε εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Τοπικῆς».

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 μετὰ τὰς λέξεις «εἰς Ἐφημερίδα Ἀθηνῶν» προστίθενται «ἐὰν ὡς ἐκ τῆς σοβαρότητος τῆς δημοπρασίας ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει καὶ τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἀναγκαίαν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθενται τὰ ἑπόμενα: «προκειμένου περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας κατόπιν νέας προσφορᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἱ δημοσιεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας δὲν ἐπαναλαμβάνονται, ἐνεργεῖται δὲ μόνον τοιχοκόλλησις περιληπτικῆς εἰδοποιήσεως. Ἂν ἡ ἐπανάληψις γίνεται λόγῳ ματαιώσεως ἢ δι' ἀσύμφορον ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας δημοσιεύεται ἡ περιληπτικὴ περὶ τούτου εἰδοποίησις καὶ εἰς ἐπιτόπιον ἐφημερίδα».

Εἰς τὸ ἐδ. 4 μετὰ τὰς λέξεις «ἔχουσιν ἀνεγείρῃ» προστίθενται «ἢ θεμελιώσῃ», ἡ δὲ λέξις «ἐγένοντο» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἤρξαντο». Αἱ δὲ λέξεις «πρὸ τῆς 2 Μαΐου 1924» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων: «πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς παρούσης συμβάσεως».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου τούτου 4 προστίθεται «ἐν περιπτώσει πλειόνων κατόχων προσενεγκόντων τὸ 5 ο/ο προτιμᾶται ὁ ἔχων κατὰ νόμον ἐπικερδέστερα δικαιώματα καὶ μεταξὺ ἴσων δικαιωμάτων ὁ ἔχων τὴν προσφυγικὴν ἰδιότητα. Ἐλλειπούσης καὶ τῆς τελευταίας διακρίσεως ἡ ἐκποίησις γίνεται διὰ δημοπρασίας, διατασσομένης τῆς ἐπαναλήψεώς της».

Εἰς τὸ ἐδ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 μετὰ τὰς λέξεις «κατὰ δόσεις ἐξόφλησις τοῦ» προστίθενται αἱ λέξεις «εἰς μετρητὰ καταβλητέου μέρους....», διαγράφονται δὲ αἱ ἑξῆς λέξεις τῆς αὐτῆς περιόδου «τοὐλάχιστον 1)3 κατὰ τὴν κατακύρωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἀκινήτου» καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς: «τὸ πρῶτον ἓν πέμπτον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου καταβαλλόμενον κατὰ τὴν κατακύρωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἀκινήτου».

Εἰς τὸ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 8 διαγράφονται αἱ δύο πρῶται περίοδοι καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«Πᾶν ἐμπράγματον δικαίωμα καὶ αὐτὸ τὸ ὑποθηκικὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκαθαριστέας μουσουλμανικῆς περιουσίας προβαλλόμενον παρ' οἱουδήποτε κατόχου ἢ μὴ δέον νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἄλλως τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται ἀνεξαρτήτως τοῦ δικαιοστασίου».

«Ἐπὶ συγκυριότητος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται μετ' ἐκτίμησιν τοῦ ἀκινήτου καὶ ἔγκρισιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας νὰ προσκαλέσῃ τὸν συνιδιοκτήτην εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ εἰς τὴν πώλησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς».

Τὸ ἄρθρον 9 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων:

«Πρὸς ταχυτέραν καταβολὴν τῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐπιδικασθησομένων νομίμως ἀποζημιώσεων, ἡ Τράπεζα θέλει ἐκδώσει εἰδικὰς ἐντόκους ἀνωνύμους ὁμολογίας ἠγγυημένας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἰς δραχμὰς ἢ εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, ἀντιπροσωπευούσας ποσὸν μέχρι τῶν 3)4 τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῆς περιερχομένων κτημάτων, καταγεγραμμένων δ' ἐν τῷ γενικῷ κτηματολογίῳ. Τὸ ἐτησίως καταβαλλόμενον ἐπιτόκιον τῶν ὁμολογιῶν, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τοῦ τόκου, ἡ προθεσμία τῆς ἐξοφλήσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως των κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συγκροτουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως

Αἱ τοιαῦται ὁμολογίαι εἰσάγονται εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης, ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ νόμου. Εἶνε ἀπηλλαγμέναι παντὸς φόρου συνθετικοῦ ἢ ἀναλυτικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος. Εἶνε δεκταὶ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν· 1) εἰς πληρωμὴν μέχρι τοῦ συνόλου τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων κτημάτων, καὶ ὑποχρεωτικῶς μέχρι ποσοστοῦ 50 ο/ο, 2) εἰς ἀπόσβεσιν καθυστερουμένων μισθωμάτων τῆς περιουσίας ταύτης ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πρόσφυγος ὀφειλέτου καὶ περὶ μισθωμάτων πρὸ τῆς 5 Μαΐου 1925, 3) ἀντὶ μετρητῶν διὰ τοὺς ὑπὸ τῶν προσφύγων ὀφειλομένους ἀμέσους φόρους κεκλεισμένων μέχρι σήμερον χρήσεων, καθὼς καὶ τοῦ 1)2 τοῦ φόρου κληρονομίας, ἐφ' ὅσον ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν εἶνε πρόσφυξ, 4) ἀντὶ μετρητῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου τῷ Δημοσίῳ τιμήματος ἐξ ἐκποιήσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ.

«Ἐπίσης εἶνε δεκταὶ δι' ἐγγυοδοσίαν πάσης φύσεως πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ πᾶσαν ἐγγύησιν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς Πολ. Δικονομίας ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ ἢ τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλείας» ἢ παντὸς ἄλλου νόμου. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένης ἀδείας δικαστηρίου ἢ ἄλλης διατυπώσεως ἀγορὰ τοιούτων ὁμολογιῶν πρὸς τοποθέτησιν χρημάτων ἐκκειμένης κληρονομίας, ὡς καὶ ἀνηλίκων καὶ παντὸς ἄλλου ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος προσώπου.

«Ἀσφάλεια τῶν ὁμολογιῶν τούτων εἶνε τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως παραδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν κτήματα τὰ μετὰ τὴν διαπίστωσιν καὶ περιγραφὴν καταχωριζόμενα ἐν Γενικῷ κτηματολογίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται ἐπίσης ἡ ἀξία ἑκάστου ἀκινήτου, καθοριζομένη ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν τῶν Ὑποκαταστημάτων, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρόσφυξ διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

Δι' ἕκαστον κτῆμα τηρεῖται ἰδιαίτερον φύλλον ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ κτηματολογίου βαρύνουσαι τὸ κτῆμα ὑποθῆκαι ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα. Τὸ γενικὸν Κτηματολόγιον θεωρεῖται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας καὶ ἑκάστοτε πρὸ πάσης ἑτέρας νεωτέρας ἐκδόσεως ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῷ ἐγένετο ἐγγραφὴ καὶ ἄλλων κτημάτων. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία θεωροῦσα τὸ Κτηματολόγιον δικαιοῦται νὰ καθορίσῃ τελικῶς τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων μετὰ ἠτιολογημένην γνώμην ἐμπειροτεχνῶν ὁριζομένην ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν διατίθενται τὰ ἔσοδα τῶν κτημάτων, τὴν δὲ διαφορὰν καταβάλλει τὸ Δημόσιον. Τὰ διὰ τῆς Τραπέζης διερχόμενα περισσεύματα τῶν ὑπεγγύων προσόδων ἀσφαλίζουσι τὴν διαφορὰν ταύτην χωρὶς ἡ διάταξις αὕτη νὰ περιορίζῃ τὴν διάθεσιν αὐτῶν δι' ἐξωτερικὰ δάνεια ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἢ τῆς παραγωγῆς.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Γενικῷ Κτηματολογίῳ ἀναγραφομένων ἀκινήτων καταρτίζεται ἐπιμελείᾳ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας Εἰδικὸν Κτηματολόγιον τηρούμενον ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐν αὐτῷ καταχωρίζονται

κτήματα ἀξίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 100.000 δραχμῶν καὶ ἐλεύθερα παντὸς ὑποθηκικοῦ βάρους, ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος τρίτων. Ἡ ἐν τῷ εἰδικῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένη ἀξία εἶνε ἡ τοῦ Γενικοῦ μετ' ἀναθεώρησιν ὅμως αὐτῆς γενομένην ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ Ὑποκαταστήματος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ κτήματα, ἐγκρινομένην ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας. Τὰ ἐν τῷ Εἰδικῷ Κτηματολογίῳ ἀναγραφόμενα κτήματα, μετὰ θεώρησιν αὐτῶν γινομένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δύνανται νὰ βοθῶσιν ὡς ὑποθήκη κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα πρὸς σύναψιν ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ δανείου εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου ἢ Νέας Ὑόρκης πρὸς μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων νομίμως ὑφισταμένη ἀσφάλεια ὑπὲρ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποζημίωσιν, ὑποχωρεῖ ἄνευ ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως εἰς σειρὰν κατωτέραν προηγουμένης τῆς ἀσφαλείας ὑπὲρ τοῦ δανείου. Ἡ ἔκδοσις τοιούτου δανείου ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, προτάσει τῆς Διοικήσεως, ἀσφαλίζεται δὲ ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους, ὑποχρέου νὰ συμπληρώνῃ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυσίας, ἐὰν αἱ πρόσοδοι τῶν κτημάτων δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς τοῦτο.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον ὁμολογίαι ἐκδιδόμεναι διὰ τὴν καταβολὴν μέρους ἢ ὅλου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων, διανέμονται εἰς αὐτοὺς ἔναντι τῶν ἀπαιτήσεών των κατὰ ποσοστὸν νομίμως ὁριζόμενον δι' εἰδικοῦ νόμου, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας τῆς Τραπέζης.

Τὸ ὀφειλόμενον ποσοστὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς πλείονας τῆς μιᾶς δόσεως. Τὸ ὑπόλοιπον δύναται, ἀποφάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, συγκροτουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 5 νὰ παρασταθῇ διὰ γραμματίων ἐκκαθαρίσεως, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται, πλὴν ἄλλων στοιχείων, ὁ ἀριθμὸς τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας τηρουμένου γενικοῦ μητρώου τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναγεγραμμένον ποσὸν τῆς ἀνεγνωρισμένης ἑκάστῳ ἀποζημιώσεως.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ἢ ἀπόσβεσιν τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν, δύνανται ν' ἀνταλλαγῶσιν ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει μὲ ἐντόκους ὁμολογίας νέας ἐκδόσεως, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δίδουσι δικαίωμα εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν νὰ συμμετάσχωσιν ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπολοίπου τῆς περιουσίας, τῆς διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐκχωρουμένης εἰς τὴν Τράπεζαν κατὰ μοῖραν ἀνάλογον τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀπαιτήσεώς των.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα εἶνε ὀνομαστικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα διὰ πράξεων ἐν ζωῇ. Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν καταβλητέαν εἰς ὁμολογίας ἀποζημίωσιν εἶνε ἀναγκαῖος ὁ καθορισμὸς τῆς σχέσεως τῶν δραχμῶν ἢ τοῦ ξένου συναλλάγματος πρὸς λίρας Τουρκίας ἡ τιμὴ ταύτης κανονίζεται καθ' ἑξαμηνίαν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἑξάμηνον μέσης τιμῆς ταύτης ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου.

Ἀπόφασει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας καταβάλλεται εἰς τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν χρεώλυτρον, ἐφ' ὅσον τὸ ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 ἤθελε θεωρηθῇ ὅτι ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο, εἴτε γίνεται ἀπόσβεσις ἀριθμοῦ τινὸς ὁμολογιῶν, δι' ἐξαγορᾶς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, εἴτε ἐξοφλεῖται εἰς τὸ ἄρτιον ὡρισμένος ἀριθμὸς ἐκ τῶν ὁμολογιῶν καλουμένων κατὰ σειρὰς ὁριζομένας διὰ κλήρου. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ καταβολὴ βεβαιοῦται δι' ἐπισημάνσεως τῶν ὁμολογιῶν.

Αἱ ἀντὶ τιμήματος ἀκινήτων ἢ ἀντὶ μισθωμάτων καταβαλλόμεναι ὁμολογίαι ἀκυροῦνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἀποσυρόμεναι ἐκ τῆς κυκλοφορίας ὁριστικῶς.

Μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἡμίσεος τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ὁμολογιῶν, δύνανται, ἀποφάσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, νὰ ἐκδοθῇ δευτέρα τοιαύτη διὰ ποσὸν ὁρισθησόμενον».

Παράγραφος Ε'.

Τὸ ἄρθρον 10 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων: «Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐντὸς μὲν τοῦ α' ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν διαθέσῃ ποσὸν 100 ἑκατομ. δραχμῶν καὶ ἕτερα 100 ἑκατομ. ἐντὸς τῆς ἑπομένης ἑξαμηνίας διὰ δάνεια ἑξαμήνου προθεσμίας ἐπὶ ἐνεχείρῳ τῶν ὁμολογιῶν τούτων πρὸς πρόσφυγας ἀνταλλαξίμους κατὰ τὰ κεκανονισμένα καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τόκῳ μὴ ὑπερβαίνοντι τὸν εἰς τοὺς ὁμολογιούχους καταβαλλόμενον τοιοῦτον πλέον 1 ο)ο προμηθείας αὐτῆς. Πάντως ὁ τόκος τῶν δανείων μετὰ τῆς προμηθείας δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τόκον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τὸ ποσοστὸν τὸ χορηγούμενον ἐπὶ τῶν τίτλων τούτων θὰ κανονίζῃ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία προτάσει τῆς Διοικήσεως.

Παράγραφος Ϛ'.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 11 ἀπὸ τῆς λέξεως «ἀμφότερα» μέχρι τέλους αὐτῆς, ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἑπομένης:

«Ἀμφότερα τὰ ποσοστὰ δὲν δύνανται νὰ εἶνε κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, περισσότερα κατὰ 10 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν αὐτῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κτημάτων, οὐδὲ μεγαλυτέρα κατὰ 5 ο)ο διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν αὐτῆς. Ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Δ/σεως ταύτης ἀνακοινοῦται καὶ συζητεῖται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁποίας ὑποβάλλεται καὶ πᾶσα νέα δαπάνη».

Παράγραφος Ζ'.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἡ ἑπομένη παράγραφος:

«Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ ἐνεργῇ τὴν συμφώνως τῷ μοναδικῷ ἄρθρῳ τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1926 Διατάγματος ἐπιβληθεῖσαν κράτησιν 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ δυνάμει τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν καταβληθησομένου ποσοστοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν αὐτῶν. Μετὰ γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ προκαταβολὰς πρὸς τὸ Κράτος μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 15 ἑκατομ. πρὸς τακτοποίησιν τῶν δαπανῶν τούτων. Αἱ προκαταβολαὶ φέρονται εἰς χρέωσιν τοῦ ἀνωτέρω λογαριασμοῦ, εἰς πίστωσιν τοῦ ὁποίου ἄγεται τὸ προϊὸν τῆς κρατήσεως 1 ο)ο».

Παράγραφος Η'.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Αἱ ἀποφάσεις τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦσι κατὰ μετάθεσιν ἢ ἀνάθεσιν δικαιωμάτων πέραν τῶν διὰ τῶν Συμβάσεων ὁριζομένων, ἀλλ' ἐξ ὑφισταμένων νόμων ἢ μελλόντων νὰ ἐκδοθῶσι τοιούτων, λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ συνεδριάζουν ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται τὰ 3)4 τῶν μελῶν αὐτῶν».

Παράγραφος Θ'.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπείαν ὅπως διὰ τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐφαρμογῆς κωδικοποιήσῃ εἰς ἐνιαῖον κείμενον τὰς Συμβάσεις τῆς 5 Μαΐου 1925, τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ τὴν παροῦσαν. Τὸ οὕτω κωδικοποιούμενον κείμενον ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐν ἀμφισβητήσει ὅμως περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἰσχύουν πάντοτε τὰ ἀρχικὰ κείμενα.

Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται διὰ Ν. Διατάγματος, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ σήμερον.

Ἐγένετο εἰς τριπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας
Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
ΑΛΕΞ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 5 Ἰουνίου 1926, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως τὸ ὅμοιον Ν. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεως περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 καὶ 3 Ὀκτωβρίου 1926 τοιούτων περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων», ὅπερ καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

* Περὶ *ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς κιβωτίων* (carrosseries) *καὶ βάσεων* (châssis) *αὐτοκινήτων.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1925 «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τροφίμων τινῶν καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς εἰδῶν τινων πολυτελείας», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἀπὸ δεκάτης ἑβδόμης (17) Ἰουνίου 1926 ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ τῶν ἐν τῇ κατωτέρω κλάσει τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς περιλαμβανομένων εἰδῶν:

Κλάσις 266 δ'. Μέρη αὐτοκινήτων.

1) Βάσεις (Chassis) μετὰ τοῦ κινητῆρος συνδεδεμένου ἐπ' αὐτῶν ἢ ἄνευ κινητῆρος.

3) Κιβώτια (carrosseries) διὰ συνήθη ἐπιβατικὰ καὶ λεωφορεῖα.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ εἰσαγωγὴ βάσεων (Chassis) ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ φορτηγὰ ἢ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα, ὡς καὶ ἡ εἰσαγωγὴ κιβωτίων (carrosseries) προοριζομένων διὰ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα.

Διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα ἀφ' ἧς θέλει παύσει ἰσχύουσα ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένη ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(5)

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος εἰς τὴν κοινότητα Σάλεσι πρὸς ἐκδίκασιν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΞΒ' ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ΓΧΞΒ' καὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 137, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν, ὅπως ἑκάστην Πέμπτην καὶ τὴν ἑπομένην ταύτῃ Παρασκευὴν τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ἑκάστου μηνός, ὁ Εἰρηνοδίκης Μαραθῶνος, ἑδρεύων ἐν Καπανδριτίῳ, μεταβαίνῃ εἰς τὴν κοινότητα Σάλεσι πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τε πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῆς κοινότητος ταύτης ὡς καὶ τῶν πλησιοχώρων Μαλακάσας καὶ Μπούγα, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1926 Π. Διατάγματος.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργὸς
Β. Μάλλιος

(6)

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν ταχθεισῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 11)25 Φεβρουαρίου 1926 Διατάγματος καὶ εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Θηβῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2431 «περὶ ἀνανεώσεως τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1923, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, παρατείνομεν τὰς προθεσμίας τὰς ταχθείσας διὰ τοῦ ἀπὸ 11)25 Φεβρουαρίου 1926 Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 2431 τοῦ 1920 περὶ ἀνανεώσεως

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 225 (Τεῦχος Α') τῆς 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν κλπ. εἰς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον Θηβῶν» ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργὸς
Β. Μάλλιος

---

(7)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν τῇ κοινότητι Βόθρων πρὸς μεταφορὰν τοῦ κοινοτικοῦ νεκροταφείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1621 τοῦ 1918 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ σκοπῷ ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως νεκροταφείου», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ εἰς σύμφωνον ὑπ' ἀριθ. 147 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου Βόθρων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κηρύσσομεν ἀπαλλοτριωτέον λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς μεταφορὰν τοῦ νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Βόθρων, τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς κείμενον καὶ ἐν τῇ πράξει τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Βόθρων περιγραφόμενον γήπεδον τὸ ἀνῆκον εἰς τοὺς ἰδιώτας Ι. Παντελιᾶν, Κ. Κουφόπουλον καὶ Αἰκατερίνην χήραν Ν. Χουζούρη καὶ ἔχον ἔκτασιν περὶ τὰ 1500 τετρ. μέτρα.

Ἡ ἐν λόγῳ ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Βόθρων, ἡ δὲ δι' αὐτὴν ὁρισθησομένη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1621 ἀποζημίωσις καταβληθήσεται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου Βόθρων.

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Σπυρίδωνος

---

(8)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ γραφείου Καλλιθέας (Ἀττικῆς) εἰς ταχ. τηλ. α' τάξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων ΒΥΞΗ', 207 καὶ τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν προαγωγὴν τοῦ ταχ. τηλ. γ' τάξεως γραφείου Καλλιθέας (Ἀττικῆς) εἰς ταχ. τηλ. α' τάξεως τοιοῦτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

---

(9)

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Μεγάρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 901 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 561 π. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μεγάρων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Μεγάρων, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

---

(10)

Περὶ αὐξήσεως τοῦ λιμενικοῦ φόρου τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰς Καρλοβάσιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ λιμένων καὶ λιμεν. ταμείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀπὸ 1)6)26 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1924 Διατάγματος ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Καρλοβασίων ἐπιβεβλημένη φορολογία ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγομένων ἐκεῖσε ἐμπορευμάτων αὐξάνεται ἀπὸ 2 ο)ο εἰς 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω φορολογία θέλει εἰσπράττεσθαι ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐπιβληθεῖσα τοιαύτη διὰ τοῦ ρηθέντος ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 15 Ἰανουαρίου 1924 ὑπὲρ τοῦ λιμεν. ταμείου Καρλοβασίων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεμεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργόν, ἄρχεται μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.